

helli karimus

*novelleja jättisika ja
hormonit ihmisessä*

hormoonit

JÄTTISIKA

Helli Karimus

JÄTTISIKA

Jättisika: novellit Jättisika ja naudat sekä Hormonit urheilijassa

© 2018 Helli Karimus

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Julkaisuvuosi 2018

Tekijä: Helli Karimus

Tekstin oikoluku: Merja Suomela

ISBN 978-952-800-298-7

Jättisika ja naudat

Eräässä keskikokoisessa kylässä, missä asui ihmisiä ja missä oli ihan normaalia, oli kuitenkin sikala ja lehmille navetta. Sikalassa oli suuri määrä sikoja kasvatettavana, ja lehmille ja sonneille oli erillinen navetta. Siellä käytettiin joka päivä ruokinnassa kasvuhormoneja ja antibiootteja kasvun kiihdyttämiseksi.

Niinpä eräänä aamuna isännän piti mennä ruokkimaan sikoja rehulla ja sian ruualla, johon oli tarkoitus lisätä antibiootteja ja kasvuhormoneja, myös lehmille ja sonneille. Sikojen, nautojen ja sonnien piti osallistua kilpailuun maatalousnäyttelyssä.

Isäntää odotti kuitenkin karmeaa yllätys: siat olivat rikkoneet karsinan, jossa yleensä olivat. Nälkäisinä ne polkivat isännän heiniin, liejuun, jossa siat yleensä olivat itse. Parin viikon päästä olisi ollut näyttely, jossa isoimmat eläimet saisivat palkinnot: rahapalkinnot ja pokaalit. Toisin kävi. Isäntävaen ahneus saattoi heidät itsensä perikatoon. Siat raatelivat isännän, joka ei apua kerennyt saamaan tai pyytämään.

Yksi sika oli ylitse muiden, viisikymmenmetriseksi kasvanut karju, eikä se edes mahtunut koko sikalaan. Se painoi usean tonnin – se oli yhdessä yössä kasvanut jättikokoiseksi mutanttisiaksi. Sika nimeltään Otto söi ja talloi pienempiä sikoja, jotka myös olivat päässeet ulos rikkinäisestä karsinasta. Sitten se nukkui, Otto-sika, ja oli puoliksi ulkona nurmella. Oli kesä tietenkin.

Talossa ihmeteltiin isoa sikaa, joka nukkui ja oli rikkonut sikalan. Siellä ihmettelivät ja pelkäsivät myös, missä isäntä oli, kun ei tätä kuulunut takaisin.

Niinpä kymmenvuotias lapsi lähti emännän kanssa katsomaan, ja he näkivät rikkonaisen sikalan tai sen, mitä sikalasta oli jäljellä. Emäntä kerkesi huoahamaan, kun näki sian, joka oli niin iso, ettei mahtunut ollenkaan sikalaan. Porsaas ryntäilivät edestakaisin, toistakymmentä possua ahtautuneena pieneen tilaan. Nekkään eivät enää mahtuneet karsinoihinsa, mutta eivät olleet kasvaneet jättisian kanssa samoihin mittoihin.

Porsaas talloivat tytön ja emännän mennessään, kun jättisika jatkoi uniaan. Sen alle oli jäänyt monta sikaa, jotka olivat kasvaneet sikalassa mutta eivät niin suureksi kuin Otto-sika. Emäntä olisi hakenut apua, muttei kyennyt. Sitten talon poika avasi tuvan oven, ja sitä odotti näky: isot porsaas piirittivät puutarhaa. Ne olivat jättisian, joka yhä nukkui.

Poika meni katsomaan sikalaa, mitä siitä olikin jäljellä: pari seinää. Poika ihmetteli, kun ei muuta näkynyt kuin isännän saappaat ja emännän sikalan perällä. Arveli, että nyt oli käynyt tosi huonosti molemmille ja vielä pikkusiskolle. Hän todella säikähti ja meni äkkiä tupaan. Hän haki tuvasta pyssyn ja ampui sikoja, ja niihin laukauksiin iso sika heräsi. Se nousi lihaville jaloilleen,

monta tonnia painava sika, kävellä löntysteli pihalla, mihin ei ihan mahtunut.

Iso sika ja muut siat menivät läheiselle tielle. Ne röhkivät, ja sen ihmiset kuulivat kaukaa ja ihmettelivät.

Iso sika Otto, olipa se isoksi kasvanut! Ihmiset eivät usko-
neet silmiään eivätkä uskaltaneet ulos vaan katselivat ikkunasta.
Siitä isosta siasta olisi saanut maatalousnäyttelyyn voittajan. Mutta
nyt se riehui vapaana ja oli vaarallisen suuri.

Siat olivat syöneet antibiootteja ja kasvuhormoneja, siitä
moinen kummastus. Niiden oli myös tarkoitus päätyä joulupöy-
tään näyttelyn jälkeen, mutta sen sijaan ne söivätkin ihmisiä. Soi-
tettiin hätänumeroon kysyen: mitä pitäisi tehdä?

Jotkut yrittivät ampua, mutta matka oli kai liian pitkä. Ko-
vin lähelle Otto-sikaa ei kukaan uskaltanut: olisiko päässytään
pyssyn kantomatkan päähän? Tuskin siihen olisi tavallinen pyssy
pystynytään.

Lapsilta oli ulkona leikkiminen kielletty. Jos joku leikki ul-
kona, niin nopeasti äiti haki sisälle lapsen.

Monissa muissakin taloissa kasvatettiin sikoja, emakkoja,
karjuja ja porsaita, näyttelyyn, joka oli tarkoitus pitää kylän kes-
kustassa juhannuksena. Sikoja, lehmiä ja sonneja kasvatettiin suu-
riksi näyttelyä varten, ja siksi niille syötettiin kasvuhormoneja ja
antibiootteja, niin kuin monissa taloissa oli tapana. Vaikka ne
eivät olleet suosittelavia, sama peli jatkui muiden sikaloissa ja na-
vetoissa.

Lehmät ja sonnit kasvoivat jättisuuriksi, vaarallisen suuriksi.
Yhdessä yössä riistäytyi niiden kasvu käsistä. Niin myös muissa
sikaloissa ja navetoissa, tosin muut eläimet olivat pienempiä kun
jättisika Otto, joka oli syönyt toistenkin sikojen annokset ahneuk-

sissaan. Muut siat kasvoivat kaksikymmenmetrisiksi, usean tonnin painoisiksi. Oli niissä hallitsemista.

Niitä ei kuitenkaan kyetty hallitsemaan, vaan siat rikkoivat karsinoita, juoksivat villisti joka paikassa aiheuttaen tuhoa minne menivätkin. Lehmät söivät kaikki leseet ja viljaseokset ja jatkoivat ruokailua ulkona nurmella, rikottuaan karsinansa.

Navetan oven rikottuaan ja syötyään ihmisiä siat nukkuivat. Niitä koetettiin ampua, mutta ei uskallettu kyllin lähelle. Etäältä eläimiä kohti ammutut laukaukset osuivat seiniin. Koska siat liikkui koko ajan, miesten oli vaarallista liikkua teillä.

Ihmiset pysyttelivät kodeissaan. Ne, jotka joutuivat eläinten tielle, siat ja naudat talloivat kuoliaaksi. Kauhu oli kaikkialla.

Koko läänin piirissä oli sama ongelma: eläimet kasvoivat liikaa. Eläimet olivat vallanneet kylän. Uskomaton näky oli, kun jättisikoja, lehmii ja sonneja rynni tiellä, joka oli hiekkatie. Moni kulki vaivaisesti. Miksihän ne yleensä kulkivat? Sonnit etunenässä.

Kaupungissa kuultiin ongelmasta, joka maalaisväestöä oli kohdannut. Moni kiitti itseään, kun ei ollut mennyt maalle kasvatamaan sikoja, lehmii tai sonneja. Päättivät pysyäkin kaupungissa, mutta maalaisväestöä oli autettava.

Mikään verkko ei eläimiä pidättelisi, vaan ne oli ammuttava järeämmillä aseilla.

Nimismiehet ja päättäjät kokoontuivat. Olisi vaarallinen urakka, jos siihen tehtävään lähtisi. Kuultuaan, kuinka suuria eläimet olivat, he kauhistuivat. Sovittiin kahdestakymmenestä miehestä alkuun.

Sitten pari sikaa kuoli tielle, ja muut siat söivät kuolleita lajitovereitaan. Ne kuolivat, koska halkesivat, ja siinäpä olikin tuuma:

syöttää eläimille ruuan kanssa sellaista myrkkyä, että ne eivät kestäisi hengissä.

Ne olivat nälkäisiä, tunkeutuivat kauppaan ja etsivät hyllyistä syötävää. Myös löysivät ja talloivat kauppiaan. Nyt pelättiin taloissakin niitä. Ei oltu turvassa kotonakaan, vaan siat ja naudat sekä sonnit rynnivät taloihin sekä tekivät selvää ihmisistä. Ne ihmiset, jotka söivät antibiooteilla ja hormoneilla kasvatettua lihaa, alkoivat kasvamaan kolmemetrisiksi, 500 kiloa painaviksi syötyään näitä eläimiä, jotka olivat syöneet hormoneja.

Siihinkin tuli ongelma, kun ihmiset kasvoivat ja lihoivat määrättömästi eikä tiedetty, mistä se johtui. Epäily vain oli, että eläimistä, jotka olivat syöneet kasvuhormoneja ynnä muuta sellaista. Kyllähän sika, nauta tai sonni maistui lautasella kaupunkilaisellekin. Kaikkiallahan syötiin näitä eläimiä, kun ei tiedetty haittavaikutuksista, jos ei ollut kasvissyöjä. Sai kiittää onneaan, jos oli kasvis-syöjä.

Syy ja seuraus olivat tiedossa: sian ja naudan syönti. Kai kaikkea muutakin syötiin, sellaista, jota kasvatettiin kasvuhormonilannoitteilla. Viljaakin syötiin, eikä kukaan kai kokonaan säästynyt kasvuhormoneilta.

Tämä varmaan tapahtui Yhdysvalloissa, jossa syödään hodareita ja nautaruokia – lihaa, joka on kasvatettu kasvuhormoneilla. Näin ollen ruoka aiheutti liikakasvua ja lihavuutta myös ihmisille yleisesti ottaen Yhdysvalloissa, Argentiinassa ja myös muissa maissa.

Tässä kylässä, joka oli keskikokoinen, oli seitsemäntoistatuhatta ihmistä sekä karja. Ihmiset kuuluivat ammuntaa ja röhkimistä

tieltä ja pelloilta. Tiellä, joka kulki kylän halki, he näkivät eläimet, jotka olivat tunkeutuneet navetasta ja sikaloista ulos ja mennet eteenpäin tiellä ja pelloilla.

Sonnit täyttivät yksinään tien, joka ei ollut kaksitoista metriä leveä. Ne olivat itse kolmikymmenmetrisiä, eivät millään mahtuneet tielle, vaan osa oli pelloilla. Ne tönivät ja tuuppivat toisiaan ryntäillessään johonkin suuntaan.

Ihmiset, jotka katsoivat ikkunastaan, olivat kauhun lamauttamia. Mitä nyt seuraavaksi? Rynnisivätkö ne taloihin? Sonnit ja lehmät söivät pelloilta kaiken ruohon ja tallasivat osan, samoin ne tallasivat vastaantulijoita, ihmisiä, jotka eivät osanneet varoa. Uurit tappelivat vastaan. Yrittivät karkuun, mutta kaikkialla oli jättikotieläimiä.

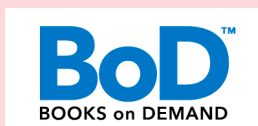
Ihmiset eivät saattaneet ymmärtää tapahtumia.

Antibioottien käyttö lisääntyy 50 prosenttia koko maailmassa. Eläimistä ne joutuvat ihmisten elimistöön ja aiheuttavat liikkakasvua ja lihomista. Kuitenkin käytetään torjunta-aineita pelloilla, ja torjunta-aineista on tullut syöpäriski. Rikkakasvien torjunta-aineista glyfosaatti on vaarallista pelloille lisättynä, kun se siirtyy viljaan. Sitä on levitetty myös teiden varsilla ja puistoissa. Glyfosaatti on syöpää aiheuttavaa – kuinka kauan näitä saa käyttää? Kysyn vaan.

Glyfosaatti vaikuttaa biokemialliseen prosessiin. Se on vaarallinen aine, joka on herkempivaikutteinen sairaille, vanhuksille ja lapsille. Maanviljelyssä käytetty glyfosaatti voi levitä ihmisen elimistöön ja aiheuttaa syöpää.

novellit kertovat liikkakasvusta hormonien vaikutuksesta

aiheuttavat tuhoa ja turmelevat käyttäjänsä
kirja jättisika ja naudat ja hormonit ihmisessä.
on fiktiivisiä kertomuksia hormonien kasvuhormonien
ja antibioottien käytöstä
se tuhoavasta vaikutuksesta

www.bod.fi